

Linia de miră

DECOAFAREA
ISTORIEI

Analizând RĂZBOAIELE ROMÂNILOR, istoricul Carp desființează obsesia istoriografiei comuniste, conform căreia românii nu au dus decât războaie de apărare, reamintind situațiile când, pentru a se păstra pacea, au fost organizate și expediții militare în alte teritorii.

Cu o detașare temerară este devoalat MITUL INVINCIBILITĂȚII: Dacă răsfoiți manualele de istorie, puteți lesne observa cum românii au câștigat mai toate bătăliile purtate de-a lungul timpului. Cu siguranță că nu veți găsi o mare bătălie despre care să se recunoască sincer că am pierdut-o și să se analizeze cu probitate științifică cauzele și consecințele înfrângerii... Chiar dacă nu avem puterea sârbilor, care își serbează an de an înfrângerea de la Kossovopolje, cred că ar fi mai decent, pentru a cinsti memoria celor ce s-au jertfit pentru neam și țară, să spunem adevărul și să nu ne mai coafăm istoria cu victorii răsunătoare, dar lipsite de conținut.

Antologic este și articolul dedicat unui mare nedreptățit - Vlad Țepeș - căruia, din interese pur comerciale, i se falsifică imaginea, inclusiv prin promovarea unor kitch-uri ordinare la Castelul Bran, care nu au nimic comun cu figura legendarului voievod. Asta în timp ce, din păcate, nu se introduce în circuitul turistic internațional cetatea de la Poenari, cu adevărat legată de epoca lui Vlad Țepeș.

Emoționante sunt rândurile dedicate tragicelor lupte de la OARBA DE MUREȘ: A fost nevoie de un măcel pentru a se "demonstra" incapacitatea armatei române de a duce acțiuni de luptă nici măcar la nivelul unei divizii. Astfel, susține Cornel Carp, s-a pregătit pas cu pas viitoarea poziție a României la Conferința de pace. În acele clipe dificile s-a declanșat și decapitarea Instituției Militare Naționale, ca urmare a

abandonării țării noastre, de către Aliți, în sfera de influență sovietică: Așadar, în afara celor 15 divizii de pe front, cele mai multe unități din țară au fost desființate. Scopul evident al acestei imixțiuni grosolane în treburile interne ale țării era neutralizarea capacității armatei de a rezista la instaurarea regimului comunist.

Concomitent, s-a decimat și corpul de cadre militare. Au fost arestați mai întâi generalii care au comandat marile unități pe frontul de răsărit, acuzați de crime și de dezastrul țării... Acțiunea nu a vizat numai vârfurile ierarhiei militare. Până la 5 august 1946, au fost trecuți în rezervă peste 9.000 de ofițeri și subofițeri. Foarte mulți dintre ei aveau o carieră militară impresionantă, cu studii efectuate în Franța, Italia, Germania, Austria sau Anglia, decoratedi cu Ordinul "Mihai Viteazul" - cea mai înaltă distincție militară. Toate aceste atuuri profesionale nu au contat deloc pentru cei decizi să sovietizeze, atunci, Armata României.

Și lista exemplificărilor ar putea continua. Textele publicate la rubrica și în cartea Lecția de istorie fiind tot atâtea pledoarii pentru o abordare nemăsluită a trecutului țării noastre. Nu oricum, ci printr-o educație civică vizând stoparea promovării a tot ceea ce se "vinde" bine: violența, sexul, nonvaloarea. Se naște astăzi o nouă cultură, cenușie, care nivelează oamenii, ridică hoția, minciuna și prostia la rang de virtuți. Valorile universal-umane: binele, frumosul, cinstea și corectitudinea, iubirea și respectul aproapelui sunt fie bațjocorite, fie abandonate.

Lecția oferită de Cornel Carp, de la înălțimea rubricii inserate în publicația argeșeană, este una de luciditate. Extrem de utilă în vremuri stigmatizate de aroganță, impostură și delațiune.

✉ Colonel dr. Ion PETRESCU
ionpetrescu@yahoo.com

Sub titlul Lecția de istorie, camaradul Cornel Carp și-a adunat articolele publicate din 2004 până în prezent la rubrica cu același nume în Jurnalul de Argeș. Probabil că, în ultimii patru ani, este singurul ofițer care a scris constant într-un periodic regional, din dubla sa postură în afara orelor de program - cea de istoric și aceea de cetățean.

Lectura celor trei sute de pagini conduce la o surpriză de proporții. Cornel Carp abordează cu aplomb subiecte care păreau aneantizate de trecerea timpului. Calitatea sa de a decupa mistificările cu precizia diamantului, ironia inteligent utilizată, relevarea adevărului istoric cu argumente expuse impecabil atrag atenția asupra unui tip de discurs menit a demitiza personalități și evenimente - despre care, până nu demult, se păstrau imagini triumfaliste. Sau voit negative.

Din articolele incluse în volumul menționat, am ales doar câteva. Semnificative pentru reevaluarea francă a lumii de ieri. Implicit și a celei de azi.

Copacii și pădurea

✉ Maior Florin ȘPERLEA
fsperlea@yahoo.com

„Precis ca un metronom și nesuferit ca «ochiul soacrei» era formula succintă prin care, înainte de 1989, era caracterizat un anume comandant căruia îi intra în atribuții și inspectarea liceului militar al cărui elev eram. Dacă punctualitatea lui îi pune la respect pe mulți dintre cei care obișnuiau să întârzie, silindu-i să-și ia suficiente măsuri de precauție pentru a fi la ora indicată într-un anumit loc, de „ochiul soacrei” puțin se puteau lăuda că au scăpat. Și asta pentru că privirile lui „experte” poposeau în cele mai ascunse colțoaie și de neimaginat unghere unde, adesea victorios, găsea câte te miri ce zdreanță ori obiect greu identificabil, cu care „defila” prin fața comandanților îngroziți de descoperire, sau vreun strat de praf conștiințios așezat și nederanjat în vreun fel de o bună bucată de vreme, motive care stăruiau apoi îndelung în mai toate lungile bilanțuri la care eram nevoiți să asistăm, pentru luare aminte asupra gravelor greșeli ce săvârșiserăm vreunii dintre noi. Înaintea proverbialelor sale inspecții, ajunseserăm să măsurăm, inginereste, încăperile a căror întreținere stătea în sarcina noastră, pentru a putea depista toate locurile în care „ochiul soacrei” și-ar fi putut dovedi faimoasa „expertiză”.

Nu-mi amintesc, sincer, să ne fi întrebat vreodată ce probleme avem sau care ar fi lucrurile ce s-ar putea îndrepta în procesul de instrucție sau în programul de învățământ, fiind socotiți, probabil, mult prea „mici” pentru a avea păreri sau pentru a îndrăzni să le facem auzite. Nu i-ar fi stricat, cred, un astfel de „experiment”, poate ar fi avut ceva surprize... Sau poate că îi întreba pe alții și nu știu eu. Dar celebri ajunseseră pentru întrebările ipotetice pe care eu le-aș fi așteptat din partea lui, ci pentru cercetările amănunțite (și inutile!) în locuri dosite.

În ceea ce mă privește, recunosc că am fost mai mereu senin când am fost întrebat de inexistența etichetelor care te înștiințează că „lumina arde... la nevoie” sau că prizele pot avea ceva voltag ori atunci când mi s-a cerut socoteală pentru „imprudența” de a nu marca, așa cum se cuvine, în culori potrivite, în nu știu care program zilnic din „caietul comandantului de pluton”, vreo activitate, vreo schiță, vreun exercițiu defalcat pe minute, cu finețea și puterea de reprezentare a unui scenariu cinematografic.

Se spune că, uneori, există neșansa de a nu vedea pădurea din cauza copacilor. Când se întâmplă astfel cu cei care sunt mandatați să aibă o viziune integratoare asupra pădurii, dar ei fac exerciții complexe de descoperire a minusculilor vietăți ce ar putea sălășlui între scoarțele vreunui arbore oarecare, atunci este sigur că abilitățile lor dendrologice nu-i ajută, din nefericire pentru ei și pentru alții, să facă marele salt spre... silvicultură!

DREPTUL LA ZÂMBET

ACHIZIȚIE...
PUBLICĂ

La seminarul „NATO ÎN SUD-ESTUL EUROPEI: RECONSTRUCȚIE ȘI SIGURANȚĂ ÎN BALCANI”, desfășurat în perioada 3-4 martie la Cercul Militar Timișoara, a fost prezentată și o expoziție de caricaturi - multe dintre ele apărute deja în presa militară! -, aparținând caricaturistului Trustului de Presă al Ministerului Apărării, Cristi Vecerde-Criv. Câțiva invitați de peste hotare au fost plăcut impresionați de valoarea grafică și mesajul caricaturilor, dorind chiar să achiziționeze unele lucrări. Autorul - cu chiu, cu vai - a acceptat să vândă... o singură lucrare, din cele special făcute doar pentru Instituția Presei Militare.

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

Observatorul militar

ADRESA REDACȚIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4,
sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382.
Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

www.presamil.ro;
tpa@presamil.ro

• Redactor-șef: colonel Francisco Stoica, tel. 327.24.40
• Redactor-șef adjunct: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
• Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92
REDACTORI: • căpitan Dan Scutaru • locotenent Constantin Piștea • Irina-Mihaela Nedelcu • ing. Mihail Ricinschi • Bogdan Oproiu • Marilena Georgescu • Cecilia Sfetcu.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Florin Bărbulescu, Cornel Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal.
CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melciou, Elena Potorocă.
PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu.
FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Cătălin Ovrei.
DIFUZARE: Rodica Dincă.
Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET.
Taxele postale - achitate conform aprobării D.G.P.T.C
nr. 137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXX

Închiderea ediției
- luni, ora 10.00

ISSN1223-3641.
00399. C. 391/2008

© Reproducerea integrală sau parțială a
textelor și fotografiilor se poate face
doar cu indicarea sursei.
Tiparul executat
la S.C. R-WEP S.C.S.